

GENOVÉ KLÍČE

Moudré jako stařena
a binární jako počítač

Ing. Markéta Doubravská,
ilustrace: autorka
www.genoveklince.cz

Genové klíče jsou nádhernou univerzální mapou lidské psyché. Vychází ze staročínského I-ťingu, ale je psán jazykem současného Evropana. I-ťing je pro mnoho z nás těžko stravitelný. Dříve, kdy lidé používali svou představitivost a chápali symboliku příběhů, měli k I-ťingu daleko blíž. Dnešní logicky smýšlející člověk tzv. „západního světa“ potřebuje určitou aktualizaci původního textu.

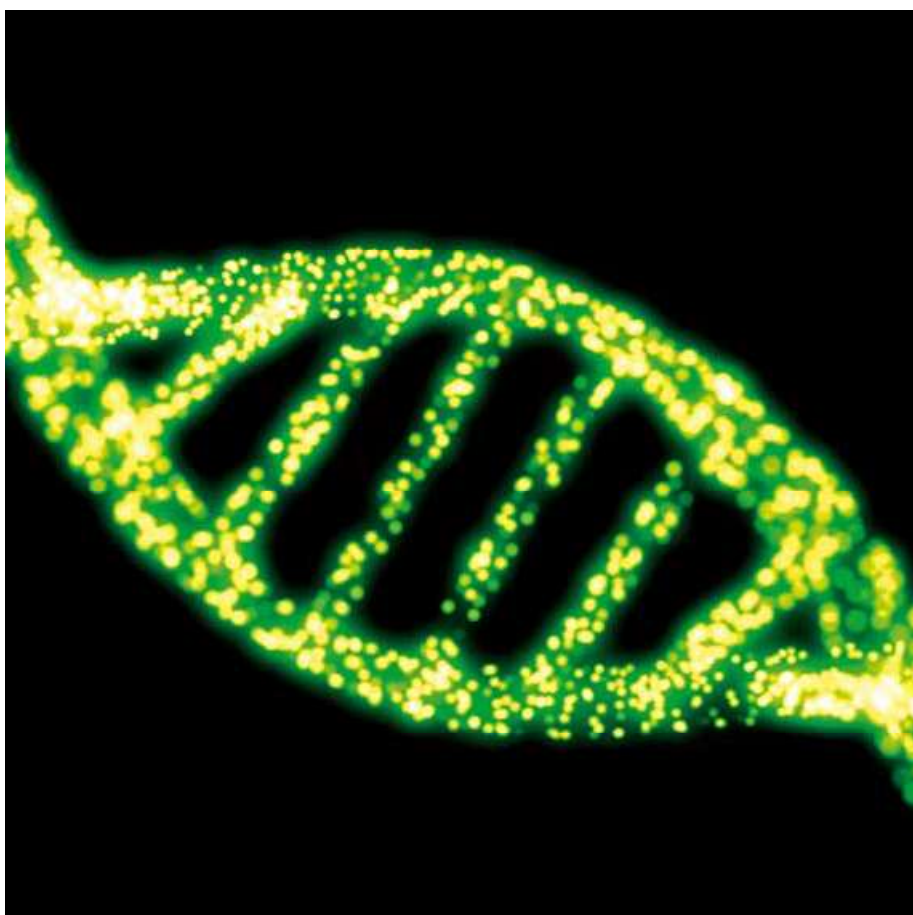
Genové klíče však nejsou pouhým přepisem I-ťingu, jsou jím spíše inspirovány a následují jeho principy. Jsou především systémem, který má přesnou matematickou strukturu a své logické uspořádání. Jsou neúprosné jako zákony přírody a otevřené pro vstup z jakékoli strany.

Genové klíče jsou velmi univerzální knihou. Lze si v ní číst jako v příběhu, můžete je používat jako orákulum, bádát nad nimi a poznávat svůj hologenetický profil nebo z nich čerpat inspiraci.

Autor Richard Rudd měl blízko k Human Designu a nad I-ťingem dlouhou dobu rozjímal. Dokázal však do existujícího systému zapojit všemožné souvislosti a z Genových klíčů vytvořil syntézu různých přístupů k obecným principům života, zapojil zde vědu, psychologii, mystiku, genetiku atd. I přesto, že je kniha tak komplexní a obsáhlá, je ve své podstatě velmi jednoduchá, když se člověk dostane ke kořeni sdělení. Kniha je živá, promlouvá ke každému trochu jinak.

VEŠKERÝ ŽIVOT JE VIBRACE

Systém obsahuje 64 genových klíčů, všechny jsou stejně důležité a v rámci celku nepostradatelné. Každý genový klíč je zástupcem určitého archetypu, jehož frekvenčními projevy nás kniha provádí. Každý genový klíč je prezentován třemi klíčovými slovy představujícími tři základní frekvence vědomí.

*Klíčová slova
jsou specifickými kódy,
které náleží
k jednotlivým typům
genů.*

Obecně lze říci, že kvality každého archetypu se projevují buď ve formě stínu a my jsme jejich obětí, nebo se projevují ve formě daru, kdy nám slouží a my je moudře používáme. Záleží na našem postoji. To, jak k životu přistupujeme, je záležitostí frekvence našeho individuálního vědomí. Veškerý život je vibrace a naše DNA utváří náš život v závislosti na frekvencích, které přijímá. Strach vytváří nízkofrekvenční energetické pole, kdežto láska vytváří vysokofrekvenční energetické pole. Různá frekvenční pásma aktivují různé kódy v naší DNA. DNA je jen surovinou, potenciálem a podle frekvencí, které jí prochází, se buď stahuje, nebo otevírá.

Primárním zájmem šedesáti čtyř stínů je individuální přežití založené na stra-

chu, a proto vždy stimulují nejstarší části mozku (tzv. mozkový kmen) a s tím spojené fyziologické procesy. Navzdory neuvěřitelnému vývoji mozku za stovky tisíců let tyto pradávne kódy založené na strachu stále mocně ovlivňují skupinové vědomí lidstva. Můžeme se jakkoli snažit být v životě pozitivní, pokud si nejsme vědomi svého stínového vzorce chování, své tzv. temné stránky, nebudeme schopni odemknout vyšší frekvence.

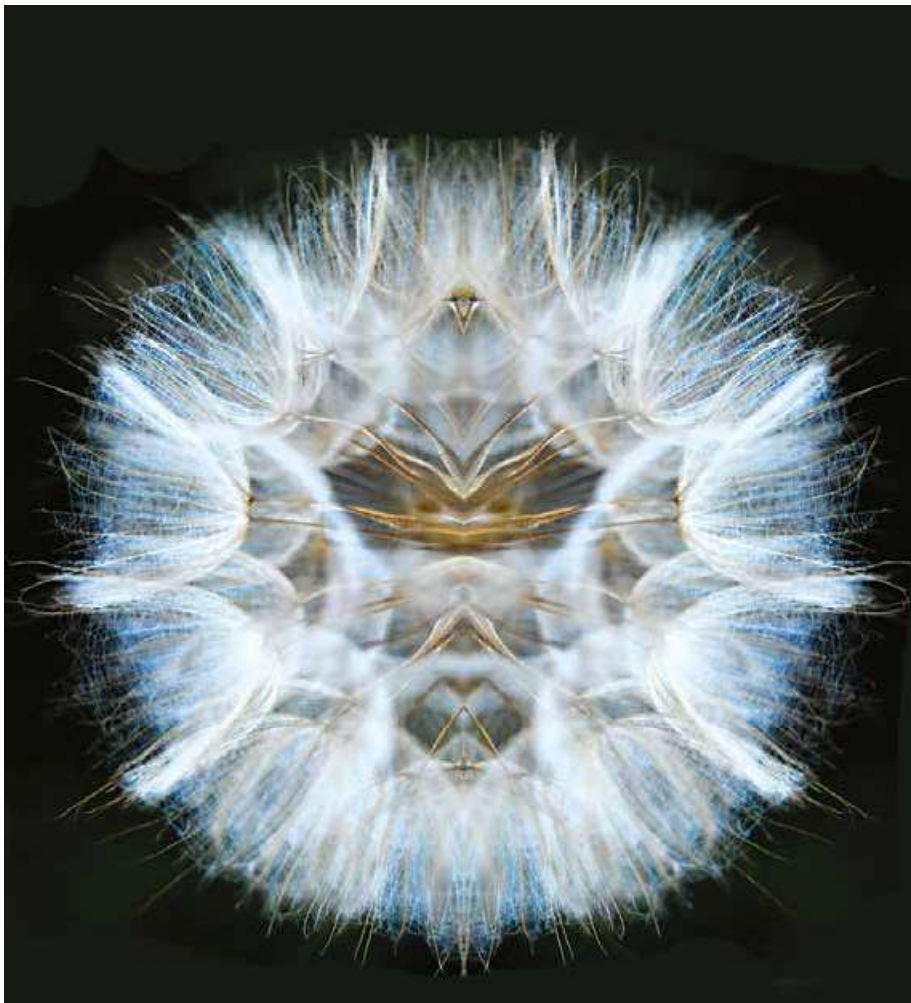
*Skutečným úkolem
Genových klíčů je
poskytnout vnitřní
jazyk, který nám dovolí
setkat se s nevědomými
strachy uvnitř.*

Genové klíče neučí nic nového. Prostřednictvím jejich jazyka si člověk začne rozpomínat na to, co velmi dobře ví, jen se od toho nějakým způsobem vzdálil. Neučí metodu nebo techniku, která by

Ing. Markéta Doubravská

Vydavatelka a milovnice knihy Genové klíče. Ráda vede skupiny i jednotlivce k vlastnímu sebepoznávání. Věnuje se také malování, tanci, psaní a dalším nástrojům sebevyjádření.

měla něco napravit. Naopak připomíná, že vše je v pořádku, i naše bloudění životem a utrpení. Že vše má svůj smysl. Chápání užitečnosti všeho přináší důvěru. Když jsem si čítávala v knize, měla jsem zvláštní pocit radosti a úlevy. Nejde o nějaké chlácholení a omlouvání toho, co se nám nepodařilo. Spíše se učíme nacházet i v těžkých situacích smysl a brát je jako nezbytnou součást vývoje. Všichni jsme na jedné straně potlačení a na druhé straně reaktivní a příliš horliví. Zmítáme se v extrémech a nevíme o tom. Proto, abychom do života vnesli vytouženou rovnováhu, však potřebujeme poznat, že se v nějakém extrému nacházíme. Pointou je uvědomění, je základem všeho. Uvědoměním vneseme světlo do tmy a vrátíme se do rovnovážného stavu. Jedná se o postupný proces dosahování rovnováhy, ve kterém mohou na povrch vyloučit mnohé dary v nás ukryté.

KONTEMPLACE

Genové klíče nabízejí kontemplativní způsob pohledu na život. Svým způsobem je kontemplace přirozenou cestou. Je to cesta, která se nevyznačuje takovou mírou krajnosti, jako např.

meditace či koncentrace, a především ji lze přizpůsobit našemu praktickému každodennímu životu. Využívá úsilí koncentrace, ale na rozdíl od ní nevyvíjí kontemplace v žádném směru přílišný nátlak. K průlomu a pochopení může dojít jedině ve stavu relaxace a hravosti. Existuje známý příběh o tom, jak Buddha zaslechl hudebníka, který pravil:

„Příliš utažená struna praskne. Avšak jestliže ji necháte příliš volnou, nebude hrát.“

Z tohoto vhledu se zrodila tzv. střední cesta, která je stejně tancem mezi polaritami. Kontemplace využívá trvalý tlak hravou formou. Nejedná se o proces úporného hledání, spíše s hravostí oceňujeme tajemství, která se nám odhalují, a samotná cesta nás uspokojí stejnou měrou jako průlomy, které nás na ní potkávají. Někomu může kontemplace znít jako mentální termín a na jisté úrovni jím také je. Lidskou

mysl využíváme k úvahám o mystériích. Současně však potřebujeme, aby pochopení dosedlo do celého těla. Kontemplovat neboli rozjímat můžeme mentálně, emocionálně, ale i fyzicky.

V každém případě má setkání se svými stíny svůj organický vývoj, děje se u každého člověka různým tempem a způsobem. Nelze na něj tlačit. Postupná uvědomění přicházejí, když zkrátka nastane jejich čas. Je v pořádku, když chceme pro svůj vývoj něco udělat, ale je to jako při porodu. Chvilí může matka tlačit, pak zase ustoupí z cesty a nechá porod, aby se odvíjel sám. A každý porod je jiný a něco jiného vyžaduje od nás či od dítěte. Lidská bytost není lineární a jednoduchá, je komplexní a mnohvrstevnatá a takový je i náš vývoj. Je potřeba brát ohledy na svou kapacitu, nesnažit se urputně na sobě něco změnit, ale spíš nechat za občasných příspěvů svých sil, aby se vytvořil prostor pro změnu.

Důvěra v životní řád nás může posunout daleko více než vlastní horečné úsilí.

Postupné odhalování stínů je nacházení sebe sama a své přirozenosti. A protože život je tajemství, neexistuje způsob, jak předpovědět, co se může v našem životě přihodit, když budeme tuto nebo onu cestu následovat. Jediným způsobem, jak to zjistit, je statečně vykročit vpřed, s důvěrou ve své vnitřní světlo, které v každém z nás již přebývá.

HOLOGENETICKÝ PROFIL

Práci s genovými klíči můžeme v podstatě zjednodušit na tři základní části: kniha Genové klíče je základ a funguje jako mapa, hologenetický profil je kompas a slouží k orientaci a Zlatá cesta je naše vlastní putování. Hologenetický profil vychází ze systému zvaného Human design, jedná se o výpočet na základě času, data a místa narození. Výpočet profilu přesně určí konkrétní postavení Slunce a planet v okamžiku vašeho narození a poté je rozmístí do kruhu či mandaly zvané I-ťingový kruh. I-ťingový kruh je prastarý nástroj, který celou řadu šedesáti čtyř archetypů uspořádal do kruhu.

*Hologenetický
profil tak převádí
jedinečný okamžik
vtisku v momentu
vašeho narození
do soustavy souřadnic
v časoprostorovém
kontinuu.*

Někteří pochopitelně mohou zpochybnit souvislost geneze lidské DNA s rozmístěním planet. Avšak pokud budeme vesmír, v němž žijeme, chápat jako holografický, pak uvidíme, že v rámci časoprostoru se všechny vzory propojují do jedné obrovské hyperdimenzionální matrice. Z tohoto důvodu obrazce vytvářené na nebi vždy bezprostředně korespondují s rodícím se životem. To však neznamená, že jedno ovlivňuje druhé, ve skutečnosti jsou obě roviny propojeny na kvantové úrovni.

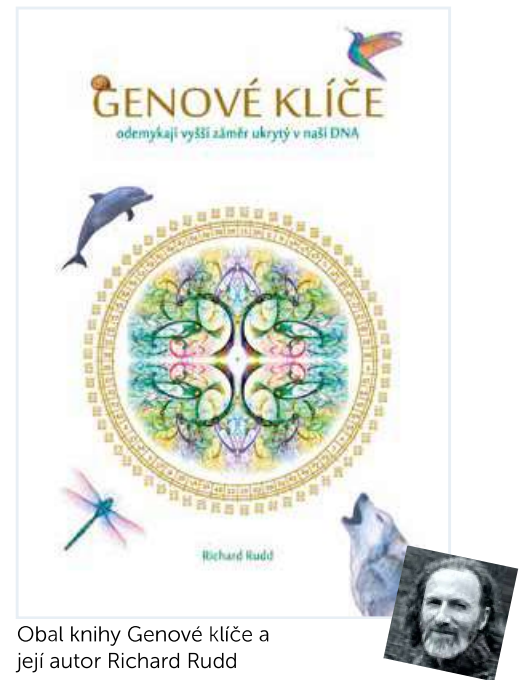
Hologenetický profil vám pomůže rozpoznat přirozené síly, které utváří váš osud. Profil nazýváme „hologenetickým“, neboť vše v něm je propojeno se vším – stejně jako celá DNA vašeho těla funguje jako jednotné informační pole. Když začínáte kontempletovat nad konkrétními genovými klíči ve svém profilu, postupně aktivujete ve svém fyzickém těle odpovídající vzorce. Právě proto je zacházení s osobním profilem tak mocným nástrojem.

ŽIVOT S GENOVÝMI KLÍČI

Genové klíče mi tak nějak přetnuly život na dvě půlky před a po. Se systémem jsem se seznámila více než před osmi lety v jejím originále v cizině. V té době jsem tápala. Když jsem si v ní listovala, cítila jsem zvláštní úlevu a radost. Začala jsem se lépe orientovat ve svých prožitcích. To, co jsem vnímala pod povrchem běžných událostí a bylo často nesdělitelné, kniha popisovala velmi jasně. Cítila jsem se najednou bezpečněji, tak jako když vám někdo říká: „To je v pořádku, je to přirozená součást tvého osudu...“.

Potom jsem chtěla některé pasáže zprostředkovat lidem okolo a zjistila jsem, že jsem s knihou ve spojení natolik, že se mi velmi lehce vnímalo její poselství, i přesto že nejsem žádný profesionální překladatel. Oslovila jsem autora a on s překladem souhlasil. A tak došlo k onomu rozhodnutí, že se kniha přeloží.

A prý jen naivní člověk by se pustil do takového díla. Kniha je hustá, vydatná, obsáhlá. Jenže bez toho naivního nadšení by to taky nešlo. Uznávám, že dotáhnout knihu do zdárného konce bylo náročné. Potřebovala jsem pomoc a tak vznikl tým překladatelů, který se podílel jak na některých překladech, tak na korekturách. Poté na mě ještě čekala anabáze s vydáním knihy. Žádné nakladatelství nejevilo zájem, tak jsem si nakonec založila své vlastní. Vše ale knize nahrávalo. Můj muž mi pomohl s financemi, vyšel mi projekt na startupovém serveru Hithit, s kamarádem jsme natočili krátký filmový příběh o vzniku knihy, pohrála jsem si s grafikou obálky a jedna šumperská tiskárna dílo vytiskla do papírové podoby. Kniha spatřila světlo světa v našem krásném českém jazyce na jaře 2015. A dnes, po dvou letech je tu už druhý dotisk. 🌸

Obal knihy Genové klíče a její autor Richard Rudd

